

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет –Варна (Республіка Болгарія)

Університет “Проф. д-р Асен Златаров”, м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
імені проф. Балацького О. Ф.
(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 1

Суми
Сумський державний університет
2016

віднесення до посередницької діяльності це функціональне розміщення між виробником продукту і його кінцевим споживачем.

Головне завдання і предмет посередницької діяльності - поєднати дві чи більше зацікавлених у взаємній угоді сторін. З цього виходить, що посередництво полягає у наданні послуг кожній з цих сторін. За надання таких послуг зрозуміло що посередник отримує прибуток та дохід.

Таким чином зрозуміло що посередництво є такий вид підприємницької діяльності в основному в сфері послуг, який полягає у сприянні налагодженню зв'язків поміж виробниками і кінцевими споживачами продукції з метою прискорення і полегшення руху (обігу) сировини, матеріалів, готової продукції, інформації, грошей, валюти, споживчих товарів, послуг, цінних паперів.

1. Кириченко О. А. Зовнішньоекономічна діяльність: Навчальний посібник - 3-тє вид., перероб. і доп. - К.: Знання-Прес, 2002. - 384 с.

2. Луцишин З.О. Міжнародні валютно-фінансові відносини. Тернопіль, 2007.

3. Бедриниць М. Д. Франчайзинг: світовий досвід і перспективи розвитку в Україні. - Фінанси України. -2008.- №2.- С. 96 – 104

Науковий керівник: доц. Лукаш О. А.

ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ У ЧАС ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ

студентка гр. Ф-41 **Ганус І.С.**

Сумський державний університет (Україна)

В умовах економічної кризи виникає потреба в створенні такої податкової системи, яка б дозволила ефективно здійснювати управління економікою, при цьому враховувати інтереси як держави, так і суб'єктів господарювання. Головним елементом податкової системи є податки та збори, за допомогою яких здійснюється перерозподіл фінансових ресурсів.

Для аналізу використання бюджетних коштів розглянемо основні макроекономічні показники України (табл.1).

Таблиця 1 – Динаміка основних макроекономічних показників України за 2012-2015 рр., млн. грн. [1]

Показник	Рік			
	2012	2013	2014	2015
ВВП	1408889	1454931	1566728	1979458
Всього видатків державного бюджету	395681,5	403403,2	430108,8	576848,3
Всього доходів державного бюджету	346054,0	339180,3	357084,2	534648,7
Дефіцит державного бюджету	-53445,2	-64707,6	-73024,6	-45150,5
Рівень інфляції, %	-0.2	+0,7	+24,4	+18,4

З даних табл. 1 видно, що зберігається тенденція до збільшення дефіциту

бюджету. Таке зростання є наслідком нераціонального розподілу витрат бюджету, збільшення внутрішнього та зовнішнього боргу країни, спаду виробництва, неефективної податкової політики, збільшення частки тіньової економіки в країні, небажання влади проводити реформи. Зменшення дефіциту держбюджету у 2015 році загалом було зумовлене запозиченням коштів, державні запозичення склали 107100 млн. грн., на внутрішньому ринку було залучено 19400 млн. грн., від зовнішніх джерел надійшло запозичень на суму 87600 млн. грн. [1]. За оцінкою Міністерства економічного розвитку і торгівлі України у 2015 році тіньова економіка складала 45-47% від ВВП, що на 13% більше ніж у 2012 році. Також спостерігається різкий стрибок інфляції, яка стала слідством початку економічної кризи.

Задля більш повного аналізу прослідкуємо зміни у структурі доходів бюджету за 2012-2015 рр.

Таблиця 2 – Структура доходів зведеного бюджету України за 2012-2015рр., млн грн. [1]

Показник	Рік			
	2012	2013	2014	2015
Податкові надходження	274700	262800	280178,3	409417,5
Неподаткові надходження	68300	72900	68355,2	119960,3
Доходи від операцій з капіталом	1200	255,4	888,1	171,4
Цільові фонди	692,1	678,4	161,7	155,0
Всього	346054	339180,3	357084,2	534648,7

Як бачимо, у 2013 р. податкові надходження до бюджету зменшились, проте тенденція останніх років показує стрімке збільшення надходжень від податків та зборів у бюджет країни. Причинами таких змін є збільшення бази оподаткування, зменшення пільг для платників податків, поява нових статей зборів у зв'язку зі складною воєнно-політичною ситуацією, збільшення ставок акцизного податку та посилення податкового тиску на аграрний сектор, що в свою чергу призводить до збільшення цін. Також зростання податкових надходжень може бути наслідком неспроможності країни наповнити бюджет за рахунок інших джерел.

Податок на доходи фізичних осіб у 2014р. складав 15% та 17%, у 2015р. ці ставки змінилися на 15% та 20% відповідно, а на 2016р. зафіксована єдина ставка -18%. Акцизний податок на бензин у 2014р. складав 198 євро/тонну, а на 2016р. запланована ставка більша на 15% . ПДВ та податок на прибуток з 2014 по 2016 р. залишаються на рівні 20% та 18% відповідно.

Таким чином, щоб забезпечити рівномірне наповнення доходної частини державного бюджету, надходження мають йти з різних джерел, тобто треба приділити увагу таким сферам доходів як операції з капіталом та цільові фонди. Також необхідно знизити податковий тиск на підприємства, що дасть змогу розвиватись малому та середньому бізнесу та зменшить відсоток

тіньової економіки в країні. На сьогодні існує гостра необхідність реформувати податкове законодавство, щоб у майбутньому підприємства мали можливість ефективно функціонувати, а економіка України перейшла на стадію зростання.

1. Міністерство фінансів України. <http://minfin.com.ua/> - електронний ресурс.

2. Бачо Р., Иллар Е., Бачо С.,- Стан формування доходної частини бюджету України в сучасних кризових умовах - Науковий вісник Ужгородського університету 2014- 6с.

Науковий керівник: асист. Дєдова О.П.

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПОБУДОВИ МОДЕЛІ ОБЛІКОВОЇ СИСТЕМИ

к.е.н., ст. викладач **Гуменна Ю.Г.**, студент групи МК-31, **Старків І.Л.**

Сумський державний університет (Україна)

Ми живемо у світі, що динамічно розвивається. На сьогодні поширеними явищами є глобалізація економіки, а також стрімкий розвиток міжнародних відносин. З метою кращого усвідомлення цих подій актуалізується питання розуміння особливостей бухгалтерського обліку на міжнародному рівні для подальшого створення єдиної облікової системи.

Питанням класифікації облікових систем вчені зацікавились ще у ХХ столітті. Перші спроби були зроблені вченим Г. Хетфіндом, який виділив 3 групи систем. Наступним, хто зацікавився даною проблемою, був Матлер, який довів існування 4 груп облікових систем. Дослідження з виокремлення різних моделей тривали впродовж всього століття і продовжуються донині.

Системи бухгалтерського обліку існують у всіх країнах і є унікальними з огляду на особливості розвитку національної економіки, джерела фінансування, що чинять значний вплив на модель обліку, характерну для кожної держави.

В залежності від різних факторів дослідники виділяють шість моделей облікових систем:

1.Британо-американська (облік орієнтується на інформаційні вимоги кредиторів та інвесторів; джерелом фінансування є ринок цінних паперів);

2.Континентальна (бізнес тісно пов'язаний з банками та державою, які і виступають джерелами фінансування, облік в основному задовольняє вимогам уряду);

3.Південноамериканська (облік орієнтується на державні планові органи, а фінансова звітність необхідна для стеження за виконанням податкових розпоряджень);

4.Ісламська (облік здійснюється під впливом богословських ідей);

5.Інтернаціональна (розвиток облікової системи спричинений необхідністю її узгодження на міжнародному рівні);

6.Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ) [1].

З перелічених вище моделей можна виділити Міжнародні стандарти